

Znanstvenici otkrili: Karcinom je bolest suvremenog doba?

Istraživanje provedeno na gotovo tisuću mumija iz drevnog Egipta i pretkolumbovskih kultura Južne Amerike je pokazalo kako je rak u to vrijeme bio vrlo rijetka bolest [piše plivazdravlje.hr](http://piše.plivazdravlje.hr)

Na uzorcima tkiva starima do 3000 godina je otkriveno samo 5 slučajeva tumora, najčešće benignih.

Procjenjuje se kako je rak sada odgovoran za gotovo trećinu smrtnih slučajeva u svijetu, te tako čini drugi najčešći uzrok smrti - iza kardiovaskularnih bolesti.

Britanski znanstvenici s University of Manchester vjeruju da su uzroci tome moderni stil života i zagađenje.

Po njihovim riječima, do naglog povećanja broja oboljelih od raka je došlo u vrijeme industrijske revolucije. Rast učestalosti karcinoma je bio najuočljiviji kod djece, što dokazuje kako uzrok ove pojave nije produžena prosječna životna dob.

p { margin-bottom: 0.08in; }

Piše: Danijel Folnegović [CEO](#) , [Ivona Živković](#) , skupio na hrpu - Hanuman.

Samo oko 2.5 posto zapremine ljudskog organizma čini materija. To je ono što ostaje nakon kremiranja. Sve ostalo je energija - u vodi i mastima. Najjednostavnije rečeno - zdrav život je racionalno i ekonomično trošenje i nadoknađivanje energije.

Ovaj optimalan proces energetskega protoka vrlo je precizno određen biološkim programom kojim je obuhvaćena svaka stanica.

Doktor Matijas Rat, na osnovi svojih proučavanja, ističe da se unos energije mora vršiti na dva nivoa: prvi nivo energetskega priprema staničnu "tvornicu" za unos i preradu energetskega sirovina, a drugi dio je obrada energetskega sirovina iz kojih će se energija redistribuirati u sve organe. Slikovito rečeno -

ako je centralni dio stanice "tvornica" koja koristi stanične energente za rad, njih nije dovoljno samo imati na raspolaganju, već ih treba i "potpaliti".

MIKRO I MAKRO NUTRIJENTI

Za ovu "potpalu" stanične tvornice mora se osloboditi bioenergija koja se skladišti u mitohondrijama. U stvaranju ove bioenergije angažirani su mikronutrijenti gdje spadaju vitamini, minerali, elementi u tragovima, aminokiseline, dok se kao sirovine za obradu unose makronutrijenti - proteini, ugljikohidrati i masti.

Ljudski organizam je programiran da traži unos makronutrijenata i tada smo žedni, gladni ili se gušimo jer nam nedostaje kisik neophodan za oksidaciju. Ali, biološki program nije napravljen da nam daje signale da smo deficitarni u mikronutrijentima jer je priroda uredila da oni ulaze automatski sa hranom.

Nažalost, kada njih u hrani nema jer je zemljište istrošeno, životinje kojima se hranimo su proizvedene industrijski, baš kao i rafinirane masti i šećeri, onda u dužem vremenskom periodu dolazi do teškog deficita ovih mikronutrijenata ili su oni jednostavno neadekvatni za precizno programiran metabolički proces.

Stanična "tvornica" se ne može dovoljno "potpaliti" i sirovine koje u "tvornicu" ulaze ne obrađuju se adekvatno. S druge strane, mnoge neadekvatne sirovine, kao na primjer zasićene masti, stvaraju tešku "prljavštinu" i ometaju rastvaranje korisnih masti u vodi.

Tako se nedostatak mikronutrijenata manifestira već kao uznapredovala bolest. Jedna takva bolest je rak, tvrdi doktor Matijas Rat.

U kanceroznoj stanici sirovine koje stignu na preradu ne sagorijevaju, već počinju fermentirati. Posegnuti u takvom slučaju za dopunskim unosom mikronutrijenata - vitamina i minerala nije dovoljno. I to je suština istraživanja koje je radio doktor Matijas Rat.

Mikronutrijenti djeluju u procesu "potpaljivanja tvornice" na jednoj vrlo preciznoj podjeli zaduženja, jednostavno - oni rade timski i samo efekt

njihovog zajedničkog djelovanja je adekvatna energetska potpala stanične tvornice. Ovaj proces je doktor Rat definirao kao sinergijsko djelovanje mikronutrijenata.

Sinergija je više od jednostavnog zbroja energija. Jer uzajamna biokemijska reakcija dva ili više elementa proizvodi potpuno novu vrijednost koja nije samo njihov jednostavan zbroj, već mnogo više. Matematička formula bi bila da su $1+1=3$. Ovaj sinergijski efekt tako ima ključnu ulogu u potpali stanične "tvornice" i mnogo je važniji od količine unjetih mikronutrijenata. Većinu ovih mikronutrijenata naše tijelo ne može samo proizvoditi pa se moraju stalno unositi. Dovoljno je da samo jedan ne funkcionira kako treba i uzajamno ovisan rad enzima je poremećen.

Vitamin C je jedan od ključnih mikronutrijenata, a ne može se proizvesti u organizmu. Zato je osnovni način djelovanja doktora Rata koncentriran na preventivi i to stalnim unosom ovih hranjivih sastojaka, ne pojedinačno već u adekvatnoj kombinaciji (po formuli) u ovisnosti od specifičnih potreba organizma tj. načina trošenja i ponovnog punjenja energijom. Djeca koja rastu kao i ljudi koji pate od određenih bolesti imaju specifičan način punjenja organizma energijom.

Dr. Rat se bavi izradom adekvatnih hranjivih formula kako bi se potpuno zadovoljila potreba organizma za svim mikronutrijentima u svakom trenutku. Ovo je doktora Rata dovelo i do otkrića formule kojom se može zaustaviti prekomjerno lučenje određenih enzima u kanceroznoj stanici koji su ispali iz kooperativnog procesa pa razorno djeluju na okolno vezivno tkivo (kolagen) i šire rak.

Pored znanstvenog rada, doktor Rat je preko svoje fondacije "Rath Foundation" u javnosti iznio i žestoke optužbe na račun organiziranog i pogubnog djelovanja farmakomafije u Zapadnoj Europi koja sva istraživanja u staničnoj biologiji izokreće tako da sebi donosi profit, a milionima ljudi širom svijeta nove bolesti. U ovoj borbi koju Rat vodi već dva desetljeća sve više se čuju i glasovi drugih liječnika koji shvaćaju da šutnja o pogubnom djelovanju farmaceutske mafije ima zaista dramatične posljedice te da se od pacijenata prave zamorčici i invalidi, a od liječnika dželatati.

Tako je državno tužilaštvo u Švedskoj upravo pokrenulo istragu kako bi se ustanovila moguća korupcija među članovima Nobelovog komiteta koji su dodijelili Nobelovu nagradu 2008. godine za fiziologiju njemačkom profesoru Haraldur zur Hausenu za otkriće da virus raka grlića materice uzrokuje humani papiloma virus. Ovo otkriće je omogućilo moćnim farmaceutskim koncernima Merck-u i GlaxoSmith Kline-u da na tržište izbace i reklamiraju cjepiva Gardasil i Cervarix, iako nisu dovoljno testirane. Kada su im zbog toga upućene oštre kritike iz znanstvenih krugova, Nobelova nagrada im je dobrodošla kao potvrda ispravnosti odluke.

Ali, ispostavilo se da su neki članovi Nobelovog komiteta istovremeno bili povezani s ovim farmaceutskim poslovnim poduhvatom.

Sjetite se samo kako su nedovoljno testirano cjepivo Gardasil najuticajnijoj mediji predstavljali kao "revolucionarno otkriće u prevenciji raka". U Srbiji je perfidno reklamirana na informativnim programima RTV B92, koju i kontrolira strani korporativni biznis.

Doktor Rat preko svoje "Rath Foundation" pokušava pokazati drugačiji pristup liječenju mnogih bolesti. Ova fondacija je od nedavno prisutna i na Balkanu, a u Srbiji ima i svoj Internet sajt.

Doktori: M. Rat, A. Nedzviecki i T. Simoncini. Iako nisu nadri liječnici, već vrlo educirani i priznati doktori, medicinski establišment pod utjecajem farmaceutskog biznisa ne želi prihvatiti njihove metode liječenja raka. Zato su često izloženi medijskim napadima s ciljem da se profesionalno kompromitiraju i trajno udalje iz liječničke prakse. "Fondacija Rat" zato vodi vlastitu kampanju protiv farmaceutskog kartela.

TRETMAN SODOM BIKARBONOM

Najveći problem farmakobiznisa je kada se pojavi lijek koji se ne može patentirati i koji je previše jeftin. To je slučaj s terapijom koju provodi dr. Tulio Simoncini, onkolog iz Rima koji koristi sodu bikarbonu. Po njemu, soda bikarbona je za stanice raka pravi cijanid. Kada prodre u kanceroznu stanicu, soda bikarbona je naglo alkalizira pri čemu u stanicu naglo uleti mnogo više molekula kisika nego što zakiseljena kancerozna stanica to

može podnijeti. Prema Simonciniu soda bikarbona je trenutni ubojica tumora. Čitav tretman u nekim slučajevima (kada je stanicama raka lako pristupiti) traje samo nekoliko dana. Već smo rekli da je pH balans izuzetno važan u procesu razmjene materije. Mjerenjem pH vrijednosti zapravo se određuje brzina biokemijskih reakcija u tijelu, odnosno brzina enzimske aktivnosti kao i brzina kretanja elektriciteta kroz tijelo (odnosno vodu). Što je viša pH vrijednost u tekućini ili u supstanci, elektricitet putuje sporije i više se zadržava zbog većeg otpora. Kroz kiselu sredinu prolazi znatno brže. Kada kroz pH vrijednost kažemo da je sredina kisela - to označava nešto vruće i brzo. Alkalna sredina je, biokemijski rečeno - spora i hladna.

Doktor Simoncini je otkrio i da rak izaziva kandida gljivica, ali o ovome ćemo više u sljedećem nastavku.

Još 1973. jedno istraživanje obavljeno u Jeruzalemu uporedilo je kancerozno tkivo dojke s nekanceroznim tkivom ostalih organa istog tijela i pokazalo se da je koncentracija toksičnih kemikalija kao DDT (insekticid) i PCBs (koji se koristio u hladnjacima) bila povećana u odnosu na ostala tkiva.

"Dio svake uspješne terapije u liječenju raka zato mora biti detoksifikacija i hvatanje teških metala i skupljanje toksičnih materija koje svakog dana, na razne načine, ulaze u organizam", tvrdi doktor Simoncini. Tu su živa, uranij, arsen, fluor, klor i sl. Sve ovo se unosi preko hrane i vode. Iako se zna da su uzročnici raka razne toksične stvari i da su oboljeli zapravo otrovani, jasno je kako na sve to djeluje dodavanje otrova iz klasične kemoterapije ili radijacija. I naravno, kirurgija s otrovnim anestheticima.

Ogromne količine pesticida danas se koriste na njivama.

Oksidativni udar koji sa sodom bikarbonom doživi kancerозна stanica posebno je opasan za mitohondriju (staničnu bateriju).

"Sama soda bikarbona je moćan lijek za rak, posebno u digestivnom sistemu počevši od usta pa do kraja debelog crijeva". Za rak izvan digestivnog sistema soda bikarbona nema efekta jer će veliki dio dok stigne do drugih organa već biti neutraliziran kiselinama u tankom crijevu.

Za ove tumore se zato koristi tekućina koja se ubacuje u krv što, naravno, čini liječnik. Koristi se samo čista soda bikarbona farmaceutski napravljena. Po protokolu doktora Simonciniya kod oralne primjene za vrijeme prvog tjedna tretmana ne smije se uzimati više od dvje kavene žličice dnevno.

Za vrijeme drugog i trećeg tjedna ne više od jedne kavene žličice dnevno. Ove doze se mogu prekoračiti samo uz liječničku dozvolu. Ovakvo doziranje bikarbone sode iz ovog tretmana se ne smije koristiti više od tri tjedna. Za rak kože i druge eksterne kancere (uključujući i rektalni klistir) kada soda bikarbona dolazi u direktan kontakt sa kancerom, ove restrikcije ne važe.

Tretman sodom bikarbonom je u konfliktu sa Budvig dijetom, koju ćemo kasnije predstaviti. Već smo rekli da se spomenuti tretmani nikada ne kombiniraju i da se provode pod nadzorom liječnika.

TERAPIJA VITAMINOM C I SODOM BIKARBONOM

Ovaj protokol stvara mineralni askorbat (soli), verziju vitamina C koji se prilično razlikuje od normalnog vitamina C, koji je napravljen kao askorbinska kiselina. Mineralni askorbati kao sodijum askorbat, kalijum askorbat, kalcijum askorbat itd., mnogo su efektivniji i stanica ih više iskorištava. Stanica bolje koristi oba minerala i vitamin C kada se nalaze u mineralnom askorbatu.

Mineralni askorbat je odavno korišten za liječenje mnogih bolesti. Njime je liječen 1940. poliomelitis.

Miješanjem sode bikarbone sa askorbinskom kiselinom stvara se natrijum askorbat i ugljični dioksid. Miješanjem sode bikarbione s mineralnim solima, više sode bikarbone je na raspolaganju u tretmanu raka. Po protokolu dr. Simonciniya, za mješavinu se koristi čist kvalitetan kristal ili prah vitamina C i destilirana voda i soda bikarbona. Nakon toga se prelazi na mineralni askorbat i sodu bikarbonu. Stanice tada ne mogu razlikovati vitamin C i glikozu jer su one gotovo identične. Tako kancerозна stanica "guta" mineralni askorbat. Kada se nađe unutar kancerозна stanice vjeruje se da se vitamin C ponaša kao prooksidant i on stvara hidrogenperoksid (koji ima

molekulu kisika više). Tako je vjerojatno hidrogenperoksid taj koji ubija kanceroznu stanicu sa svojom dodatnom molekulom kisika.

Normalne stanice imaju enzim katalazu koji tako stvoren razlaže hidrogenperoksid na vodu i kisik i molekule redistribuira dalje, ali kancerozna stanica nema katalazu i višak molekula kisika se zadržava u njoj i ubija je.

Kada je nivo šećera u krvi nizak, kancerozna stanica će prije uzeti vitamin C. Tako se šećer u vrijeme tretmana mora smanjiti na najmanju mjeru. Uzimanje previše vitamina C može oštetiti bubrege. Zato se ne smiju uzimati veće doze od propisanih terapijom.

Ovaj tretman ne treba biti primaran za rak izuzev raka digestivnog sistema. Ovo je prije svega dopunski tretman za bilo koji drugi tip raka, napominje Simoncini. Mineralni askorbat Vitamina C je vrlo efektan za rak kože jer stvrdnjava tumor i formira krastu, tako da krasta otpadne za oko dva tjedna, ovisno o veličini tumora.

Dr. Tulio Simoncini još napominje: "Korisno je razmotriti ekstremnu osjetljivost gljivica na slane i elektrolitske tekućine. Ove tekućine, zbog njihove ekstremne difuzne sposobnosti, mogu dosegnuti sve micelijumske biološke oblike uključujući i one najsitnije. Soli i bikarbonati tada prave podlogu kompletno neorganskom pa tako eliminiraju i najmanju organsku garnituru koju gljivice mogu iskoristiti za prehranu. U ovom kontekstu soda bikarbona, koja se trenutno koristi kod dječje oralne kandidoze, izgleda da je jednostavno i moćno oružje sposobno za iskorjenjavanje, sprečavanje ili potpuno smanjivanje bilo koje neoplastične formacije gdje god je to moguće primjeniti".

"Rak je kiselina, posebno mliječna kiselina kao otpadni produkt zbog niskog nivoa kisika i otpadni produkt gljivica i plijesni", podsjeća doktor Simoncini.

BUDVIG DIJETA

Njemački biokemičar i farmakolog doktor Johana Budvig godinama je

smatrana za vrhunskog europskog znanstvenika u istraživanju raka. Umrla je 2003. u 95 godini života. Sedam puta je bila nominirana za Nobelovu nagradu. Možete već pretpostaviti zašto je nije dobila. Njen tretman u liječenju raka farmakobiznisu nebi donio ni centa.

Vjerovali ili ne "tajna" formula na kojoj je doktor Budvig zasnovala svoj lijek protiv raka je posebna dijeta u kojoj okosnicu čini kombinacija mladog kravljeg sira i lanenog ulja. I to nije slučajno.

U svojim biokemijskim istraživanjima dr. Budvig se najviše bavila mastima i uljima dokazujući da industrijski obrađene masti i ulja razaraju staničnu membranu (prljaju je) i smanjuju električni napon u stanicama, što vremenom rezultira mnogim kroničnim bolestima. Najrasprostranjenije su bolesti srca, krvnih žila, dijabetes, rak...

"Zaprljani " krvne žile kod arterioskleroze.

Budući da je jezgra stanice pozitivno naelektrizirana, a stanična membrana negativno, u stanici je tako stvoreno magnetno polje. Zbog neadekvatnog odnosa u naelektriziranju neke obrađene masti umjesto da se rastvore u vodi i privuku u stanicu (apsorpcijom preko membrane) talože se na vanjskom dijelu membrane.

Razlog tome je što kemijska obrada nezasićenih masti mijenja njihove osobine, jer iz njihovih molekula uklanja polje elektrona. Ovo polje elektrona membrana stanice mora imati da bi se masti rastvorile i prošle membranu. Sposobnost masti da se sjedine sa proteinima kako bi se postiglo rastvaranje u vodi u svim dijelovima tijela - tako je razorena.

"Stanična baterija (mitohondrij) je mrtva jer elektroni u tim mastima nisu više aktivni i ne mogu uploviti u kapilare i kroz finu kapilarnu mrežu", primjetila je dr. Budvig. "Bez adekvatnog metabolizma masti svaki vitalni organ u svojoj funkciji je pogođen. To uključuje generacije novih stanica. Naše tijelo proizvodi preko 500 miliona novih stanica dnevno". Dr. Budvig je istaknula i da u rastu novih stanica mora postojati dipolarnost između električno pozitivne jezgre (nukleusa) i električno negativne stanične membrane sa njenim visoko nezasićenim masnim kiselinama. U vrijeme

stanične diobe i nove kćerke stanice moraju sadržavati dovoljno elektronima bogate masne kiseline na površini stanične membrane kako bi se kompletno podijelile iz stare stanice.

"Kada je taj proces prekinut tijelo počinje umirati. U suštini sve komercijalno obrađene masti i ulja zatvaraju električna polja stanice dopuštajući da smrtonosne bolesti nastanu u organizmu. Najprije nastaju problemi sa cirkulacijom što se kasnije razvija u mnoge druge bolesti".

Odličan primjer za to su tumori.

"Tumor se formira obično na sljedeći način: U tim dijelovima tijela koje je domaćin mnogim procesima rasta stanica, u koži i membranama, žljezdanim organima, na primjer, jetri i pankreasu i crijevnom sistemu - tu se proces diobe stanice zaustavi zato što nedostaje dipolarnost. Aktivne masti na površini membrane nisu prisutne i supstanca postaje inaktivna prije nego što se proces diobe završi. Tada se formira tumor", tvrdila je doktorica Budvig.

Ona je smatrala da se ovaj proces može preokrenuti jednostavno pružanjem organizmu adekvatne hrane koja ispravlja zaustavljen proces rasta i diobe stanice. To čini da se tumor i tumori na kraju rastvore.

Dr. Budvig je otkrila da kada se kombiniraju laneno ulje, koje ima elektronima bogate nezasićene masti, i mladi kravliji sir, koji je bogat sulfurnim proteinom, kemijska reakcija koja nastaje čini da ulje bude rastvorljivo u vodi i lako absorbirano u staničnu membranu.

Dr. Budvig kaže: "...ono što nam treba su elektronima bogate visoko nezasićene masti. Trenutak kada dvije nezasićene dvostruke veze reagiraju zajedno u masnom kiselom lancu, imaju umnožen tj. jači efekt i u visoko nezasićenom mastima, takozvanim linolinskim kiselinama, pokreće se polje elektrona, jedno istinsko električno punjenje koje može brzo biti sprovedeno izvan stanice u tijelo, tako uzrokujući punjenje žive supstance - posebno u mozgu i živcima. Upravo su te visoko nezasićene masne kiseline koje igraju odlučujuću ulogu u funkciji respiracije u tijelu. Bez tih masnih kiselina, enzimi u udahnutom zraku ne mogu funkcionirati i stvara se zagušenje, čak i kada se daje ekstra kisik, na primjer u bolnicama. Nedostatak ovih visoko

nezasićenih kiselina paralizira mnoge vitalne funkcije. Ne možemo opstati bez zraka i hrane i ne možemo opstati bez tih masnih kiselina - dokazano je odavno".

"Elektroni u našem tijelu služe kao rezonantni sistemi za Sunčevu energiju i oni su istinski dio života. Čovjek je antena za Sunčevu energiju. Međusobno djelovanje fotona i Sunčevih zraka i elektrona iz sjemenovog ulja u našoj hrani, rukovodi svim vitalnim funkcijama u tijelu", zapisala je doktor Budvig.

Ali umjesto da veći dio dana provodi na Suncu, današnji čovek najveći dio dana mora provoditi u zatvorenom prostoru - uredu, tvornici, u automobilu, u kući. Je li u tom slučaju i naše napajanje energijom bitno smanjeno?

Ove korisne masti se danas komercijalno prodaju kao kompleks Omega 3, ali sjetite se da one moraju djelovati sinergijski sa svim ostalim elementima.

Na žalost, taloženje neadekvatnih masti na zidovima krvnih žila je i glavni uzrok srčanog udara. I to je danas u modernom svijetu bolest broj jedan. Ali, i moderna kardiokirurgija je na ovome razvila unosan biznis jer oni začepljenje "čiste" nožem, razaranje tkiva nakon udara šivaju iglom i koncem. To što su moderne operacijske sale prepune najsuvremenijih uređaja, a kirurški noževi specijalne izrade sjajni i uglančani, doktori vrhunski educirani i licencirani, ne može sakriti u suštini prevarantsku metodu "liječenja". Dugotrajni bolnički oporavak i skupi anestetici također su dio biznisa.

U kemoterapiju i radijaciju doktor Budvig nikada nije vjerovala: "Odlučno izjavljujem da uobičajeni bolnički tretmani danas, u slučaju rasta tumora, najizvesnije vode pogoršanju bolesti i ubrzavaju smrt, a kod zdravih ljudi brzo prouzrokuju rak".

Budvig dijeta ima svoj vrlo precizan protokol i svi koji je žele koristiti moraju je se strogo pridržavati. Iz svega iznjetog vidjeli ste kako je biokemijski proces u organizmu napravljen da funkcionira perfektno. Tako se i popravak ovog procesa mora provesti u perfekciji. Napomenut ćemo samo da se mora koristiti laneno ulje čija je svježina očuvana držanjem u hladnjaku, a ne na polici. Precizan protokol dijete se može naći na Internetu i u knjigama dr.

Budvig. On obuhvaća i namirnice koje se u vrijeme dijete moraju izbjeći. Dr. Budvig također preporučuje da se uvijek koristi sirovo neobrađeno mlijeko i to najbolje kozje. U pasteriziranom mlijeku su praktično svi korisni enzimi uništeni.

DIJETA ZA PSE OBOLJELE OD RAKA

Budući da mnogi hrane kućne ljubimce konzerviranom i toksičnom hranom, i oni su postali žrtve raka (iako ne puše i ne izlažu se pretjerano suncu). Evo jedne najjednostavnije dijeta za pse za koju kažu da djeluje: Jedna jušna žlica lanenog ulja i pola šalice mladog bijelog kravljeg sira. Psu se daje tri puta dnevno oko deset tjedana. (Ne znam da li vrijedi i za mačke).

"Mnogi visoko obrazovani pojedinci su zaprepašteni i iritirani činjenicom da ozbiljna medicinska stanja mogu biti izlječena mladim kravljim sirom i lanenim uljem", primjetila je Budvig.

Ali je zapanjujuće da mnogi obrazovani pojedinci, čak i liječnici, i dalje vjeruju da se ljudski organizam može liječiti sječenjem, trovanjem i zračenjem, primjećuje moja malenkost.

p { margin-bottom: 0.08in; }

Suvremena medicina, ne samo da zna točno kako nastaje rak, već ga zna i veoma efikasno eliminirati i to bez ubijanja zdravih stanica, bez slabljenja imunološkog sustava i bez odsijecanja dijelova tijela.

Ali, surova je istina da se već desetljećima, najviše u SAD-u, proganjaju i šikaniraju svi istraživači i ljekarnici koji su uspjeli napraviti ljekovitu formulu protiv raka. O tome se, naravno, u vodećim medijima ne piše. Tek s Internetom smo dobili neke informacije o njihovoj borbi i stradanju, o perfidnoj represiji i smicalicama koje im podmeće američka Federalna agencija za hranu i lijekove (FDA) kako bi spriječila da njihovi lijekovi stignu

do oboljelih. Ernst. T. Krebs, Rojal Rajf, Džozef Gold, Džejms Šeridan, Matijas Rat ... samo su neka imena koja nisu ušla u povijest medicine.

Možda "nema dokaza" da alternativna medicina liječi, ali ima mnogo dokaza da konvencionalna sakati i ubija. Neka zato svatko razmišlja svojom glavom nakon što pročita sve što se o raku danas zna.

Tumor je simptom raka i on općenito govoreći ne ugrožava život pacijenta (osim u slučajevima kad se nalazi na mjestu gdje ugrožava vitalne funkcije). Ono što predstavlja opasnost je širenje raka (metastaza). Širenje raka može zaustaviti samo imunološki sustav organizma. Primjenom kemoterapije i zračenja slabi se imunološki sustav. Ovaj stav iznio je još sedamdesetih godina prošlog stoljeća Dr Filip Binzel.

U svojoj knjizi "Skrivena istina o raku", doktor Keiči Morišita kaže sljedeće: "Ako krv proizvede puno kiseline stanje, onda se viškovi te kiselosti moraju negdje u organizmu odložiti. Ako se ovaj nezdrav proces nastavlja godinama, ovi dijelovi tijela (deponije kiseline) postaju previše kiseli i njihove stanice počinju umirati. Druge stanice u pogođenom području mogu preživjeti, ali postaju nenormalne. Njih nazivamo malignim. One ne odgovaraju na moždane naredbe. Takve stanice se umnožavaju bez kontrole i to stanje se naziva rak".

"Moderna medicina u SAD-u tretira ove stanice kao da su bakterije ili virusi. Oni koriste kemoterapiju, zračenje i kirurgiju da bi liječili rak. Ali ni jedan od tih tretmana neće pomoći ako kisela sredina ostaje", zaključuje doktor Morišita.

Do istog ili sličnog zaključka je došlo mnogo istraživača, često u isto vrijeme, a na različitim mjestima, potpuno nezavisno jedan od drugog. I to je logično, jer se s napretkom biokemije dolazilo do novih saznanja o funkcioniranju stanice.

Rak je elektro-biokemijski poremećaj koji nastaje na staničnoj razini i sve alternativne terapije usmjerene su ka tom cilju - uspostavljanju pravilnog elektro-kemijskog procesa, ne samo u kanceroznoj stanici, već i u čitavom organizmu. Samo tako može se spriječiti recidiv i eventualna metastaza

(širenje raka).

ZAŠTO NASTAJE RAK?

Život je posljedica složenog elektro-biokemijskog procesa koji se odigrava u čitavom organizmu i svakoj stanici. Ovaj proces je na staničnom nivou točno programiran za svaku stanicu. Sve stanice u organizmu zato moraju biti solidarne i precizno odrađivati ono što im je biološkim programom naloženo. Po tom programu stanice se stalno dijele i umiru. Na njihovo mjesto dolaze nove stanice.

Recimo, nakon loma kosti specijalne stanice (nalik trofoblastnima) se pretvaraju u koštane stanice, umnožavaju se kako bi popunile sva oštećenja na mjestu prijeloma i kada posao završe- prestaju sa umnožavanjem i umiru. Ukoliko ove stanice ispadnu iz programa, one ne prime poruku da je posao završen i nastavljaju s umnožavanjem. Takve stanice se zatvaraju za sve poruke i ne primaju instrukcije koje se elektro-biokemijski prenose kroz čitav organizam - da trebaju umrijeti.

Odstupanje od programa stvara "neposlušnu" stanicu koja svojim nekontroliranim ponašanjem može napraviti kaos u čitavom organizmu i tako ga poremetiti, da sam organizam na kraju umre. To su kancerozne stanice koje se ponašaju nesolidarno, razmnožavaju se nepotrebno i prekomjerno, otimaju hranu drugim stanicama i odbijaju izumrijeti u skladu sa programom-što se naziva apoptoza. Ljudi oboljeli od raka zapravo umiru od neuhranjenosti.

Razlozi za nastanak ove neposlušnosti su poremećaji u složenom elektro-biokemijskom procesu, odnosno narušavanje neophodnog metaboličkog balansa. Dakle, rak je poremećaj metabolizma.

Do ovog poremećaja dolazi uslijed djelovanja radioaktivnih čestica i toksičnih supstanci u zraku i hrani koje stanica ne prepoznaje kao opasne, a unese ih u sebe.

Izlaganje Suncu ne remeti metabolizam - to je valjda svakom jasno. Bez Sunca nema života, pa priče o štetnosti Sunca predstavljaju laž onih koji

toksičnim kemikalijama radi svog profita zagađuju životnu sredinu i industrijsku hranu. A jedan u lancu takvih zagađivača je kemijsko-farmaceutsko-naftni korporativni biznis. Drugi je profitabilna industrija hrane i treći je vojni kompleks. Četvrti problem je zatrovano zemljište.

„Ne održavamo se u životu od hrane koju jedemo, već od energije koju sa hranom unosimo“, rečenica je poznatog biokemičara i agronoma dr. Kerija Remsa (1903-1985). Ako u hrani koju konzumiramo nema dovoljno energije i neke stanice u njemu će ostati bez energije. Kada se stanice u organizmu ne napajaju adekvatnom energijom one lošije funkcioniraju. Kao kada aparat koji je predviđen da radi na jednom električnom naponu, uključite na manji. Neke masne kiseline ne daju adekvatnu energiju stanici, ma koliko je sa hranom uzimali. Energija iz njih umjesto da završi u stanici ostaje neiskorištena, a masti se talože na zidovima krvnih žila. Medicina to naziva arterioskleroza.

Da li u hrani ima energije ili nema zavisi od zemljišta na kome rastu biljke koje jedemo. Pisali smo o tome kako je umjetno gnojivo najobičnija prevara i da ono ne sadrži neophodne minerale koji su provodnici električne energije. Bez minerala nema života, jer ga nema bez električne energije. Sve u svemiru stvoreno je iz električne energije. Čovjek je dio tog električnog svemira.

"Gnojivo (podloga) je sve, klica je ništa", izjavio je i čuveni Luj Paster na smrtnoj postelji. Ovo se odnosilo na njegovo stalno suprotstavljanje teoriji biokemičara Antoana Bešama koji je tvrdio da klice u organizmu nisu uzrok bolesti već posljedica biokemijskog poremećaja, odnosno kiselosti sredine u kojoj se one nalaze. Bešam je pod mikroskopom vidio u krvi bijele točkice i nazvao ih protitima. To su najmanje proteinske tvorevine, najmanje žive jedinice. Protiti se u manje ili više kiseloj sredini formiraju kao virusi, bakterije ili gljivice s ciljem da očiste kiselu sredinu. Biologija, međutim, zahvaljujući utjecaju Pastera, ovo već desetljećima ignorira. Diskreditacija Bešama i odbacivanje njegove teorije je tema za poseban tekst.

Klice u organizmu moraju da postoje normalno, ali one zbog bolesti (poremećaja) mijenjaju oblik. One su pleomorfne.

Protiti su sićušne točkice i vidljivi su na svakom mikroskopu kada se krv analizira na crnoj podlozi. Kružići su crvena krvna zrnca. Ove točkice biolozi već desetljećima uporno ignoriraju.

Da virus raka postoji i da se pojavljuje u bar četiri oblika, otkrio je prvi još Rojal Rejmond Rajf, a kasnije to potvrdila dr. Virdžinija Livingston. Dakle, Paster je priznao da nije bio u pravu kada je tvrdio da su klice (bacili) izazivači bolesti i da oni ulaze izvana u organizam. One su posljedica bolesti. Cijepljenje je opasna besmislica, to je danas mnogima jasno. Ono je samo biznis i velika prevara.

Tako je doktor Rems postavio svoju "biološku teoriju ionizacije". On je otkrio da sve promjenjive vrijednosti u ljudskom "otpadu" mogu biti određene za jednu osobu iz analize urina i pljuvačke. Njegov test je sadržavao 7 parametara u optimalnim vrijednostima koje navodimo. Šećer po Brix skali (1.5) urin (pH 6.4), pljuvačka (6.4), provodljivost (7), ostaci uginulih stanica (1) nitrat-nitrogen (3), amonijak-nitrogen (3).

Po Remsovoj teoriji biološke ionizacije sva energija koju koristi bilo koji organizam odnosno stanica je proizvedena djelovanjem između aniona i kationa. Anion (kao OH-) može dati energiju kada to stvara otpor sa jednim kationom, kao H+. Količina OH- aniona i H+ kationa u soluciji određuju kiselost solucije i tako pH.

Kako je Enderlajn pokazao "naše tijelo savršeno funkcionira u harmoniji sa svim protitima u njemu kada je pH 7.4 što je blizu neutralne solucije".

Savršeni odnos kationa i aniona znači zdravo funkcioniranje organizma. Tada se on napaja s najviše energije. U toj točki krv mora imati pH (7.4), pljuvačka i urin 6.4. Nisu potrebni nikakvi invazivni medicinski testovi da bi se ovo otkrilo. Ukoliko se ove vrijednosti stalno održavaju, organizam funkcionira savršeno i živi jako dugo.

Ali, svaki poremećaj u napajanju energijom može negdje na staničnom nivou izazvati "kratak spoj".

Dobitnik Nobelove nagrade prije više od sedamdeset pet godina, dr. Oto Warburg opisao je šta se događa unutar kancerozne stanice: "Normalna stanica postaje neprijateljska kada više nije u stanju uzimati kiseonik da bi pretvarala glikozu u energiju putem oksidacije. U odsustvu kiseonika stanica se preobrati na primitivan program ishrane kako bi se održala stvarajući glikozu - fermentacijom. Mliječna kiselina proizvedena fermentacijom smanjuje stanični pH (balans kiselo alkalni) i razara sposobnost DNA i RNA da kontroliraju staničnu diobu... stanica se onda počinje nekontrolirano umnožavati. Mliječna kiselina istovremeno uzrokuje intenzivnu lokalnu bol i razara stanične enzime. Zbog toga se rak pojavljuje kao brzo rastuća stanična masa s jezgrom mrtvih stanica"

U odsustvu kiseonika glikoza počinje fermentaciju kako bi stvorila mliječnu kiselinu. Ovo uzrokuje da stanični pH opadne između 7.3 i 7.2 pa i do 7.0. Kasnije može pasti i na 6.5 dok u poodmaklim stadijima metastaze raka pH opada 6.0 i do 5.7.

"Nitko danas ne može reći da ne zna šta je rak i što je njegov uzrok. Naprotiv, ne postoji bolest čiji su početni simptomi bolje shvaćeni, tako da današnje neznanje nije više opravdanje da se ne može učiniti više na prevenciji", izjavio je doktor Warburg još 1966. godine.

Tako svaka terapija koja se primjenjuje u liječenju raka ima dva cilja: zaustaviti daljnji proces nekontroliranog rada stanica, odnosno alkalno-kiseli debalans i uništiti neposlušne stanice već formiranog tumora.

Ovaj metabolički debalans mnogi, koji su se izliječili od raka samo promjenom ishrane, očito su sami otklonili. Ostaje samo pitanje kako ukloniti malignu izraslinu, odnosno kako da imunološki sustav pristupi stanici koja je prestala primati poruke i naloži joj programiranu smrt (apoptozu).

Jedan način je da se kanceroznoj stanici ubaci s hranom otrov i da se ona ubije, a drugi da se na prevaru natjera da primi poruku takoda joj se otvore strujni putevi i ubaci poruka da treba izvršiti - apoptozu.

KAKO RAK PRODAJE MEDICINSKE APARATE

Moderne bolnice i privatne klinike se danas najčešće i reklamiraju sa skupim aparatima za dijagnostiku. O metodama liječenja malo se govori jer su one manje -više uniformne. Te su terapije nametnuli svjetski zdravstveni autoriteti koji direktno ili indirektno rade u skladu s interesima farmaceutskog biznisa. S njima u dogovoru su i razna Društva za borbu protiv raka, koja zapravo rade na perfidnoj propagandi konvencionalne medicine i zastrašivanju ljudi. Oni će vam stručno objasniti da ni jedna alternativna terapija nije dokazani lijek protiv raka. To da je konvencionalna medicina dokazano smrtonosna i brutalna neće spominjati.

Ti zdravstveni autoriteti odavno su preuzeli i edukaciju i istraživačke institucije, pa mnogi ljekari širom sveta i razmišljaju samo u okvirima koje im je medicinska škola postavila.

U ovom kontroliranom sustavu edukacije i konvencionalne terapije najgore, izgleda, prolaze pacijenti oboljeli od raka. Na žalost, tu je i profit najveći. Tako jedan konvencionalni tretman kemoterapijom može stajati i preko 300 000 dolara, dok neki alternativni lijekovi, kao na primjer natrijum bikarbonat (što ćemo kasnije opisati) - stoji tri dolara. Tko je lud da se liječi za tri dolara?

S vremenom je i kod pacijenata stvoreno uvjerenje da za liječenje ozbiljnih bolesti kao što je rak, mora postojati i veoma skupa i "ozbiljna" dijagnostika i terapija. Ljudi su danas navikli da "pravo liječenje" od raka ide uz pilule, injekcije, invazivne biopsije, skupe laboratorijske analize, skeniranja i kompliciranu kirurgiju.

Reći nekome tko je obolio od raka da je lijek promjena hrane - djeluje suviše primitivno, zar ne? Ovu ljudsku uvjerenost suvremeni farmakobiznis savršeno koristi za svoj profit.

Suvremena konvencionalna medicina koja prihvaća samo klasičnu kemoterapiju i zračenje u liječenju raka uništava i zdrave stanice. Ako mislite da doktori nisu u stanju da lociraju samo kancerozne stanice, pa moraju trovati i zračiti i zdrave, varate se. Upravo konvencionalna medicina zna pomoću glikoze locirati rak i to koristi, ali ne za liječenje, već za jedan drugi biznis. Sada ćete saznati koji.

Nova tehnika snimanja raka je popularna tomografija ili PET skeniranje i obavlja se tako da se pacijentu kod kojega se sumnja da ima rak prije snimanja ubrizgava u krv solucija radioaktivne glikoze, kao izotop indikator. Budući da se zna da kancerozne stanice konzumiraju 15 puta više glikoze nego normalne, kancerozne će tako uzeti 15 puta više radioaktivne glikoze. Cilj je da se tako kancerozne stanice pokažu pod X-zrakama.

Nisu li tako istraživači odavno mogli napraviti i kombinaciju neke otrovne kemikalije, upakiraju je u glikozu i puste u krvotok? I to bi bila precizna kemoterapija gdje bi otrov točno naciljao kanceroznu stanicu i samo nju otrovao. Nije li to suština terapije sa Laetrilom, dr. Krebsa gdje molekula cijanida ulazi u kanceroznu stanicu sa glikozom iz koštice marelice?

Umjesto toga, konvencionalna medicina koristi ovo znanje samo kako bi doktori rak locirali i imali ljepšu sliku i, naravno, bavili se onda rukovanjem PET aparatom i skupom pripremom u nuklearnim akceleratorima dugoživućih radionukleida (i za to je iz državne kase Srbije već izdvojeno oko četiri miliona eura).

Konvencionalna medicina, inače, danas više promatra pacijente preko monitora i mikroskopa, a ne direktno. Ako stroj ne primjeti da ste već mrtvi, doktoru će za to biti potrebno još vremena.

Naravno, nećemo ovdje tvrditi da je kupovina ovih aparata zbog ljepše slike koja se doktorima prikazuje cilj nečijeg nuklearnog biznisa i teških obmana ministra zdravstva Srbije (u četiri mandata) i ekipe.

Nećemo ovdje spominjati ni najmanje 6 miliona eura koje je vlada Srbije izdvojila za Nacionalni PET centar i akcelerator u Vinči koji će proizvoditi radio nukleide koji se koriste u dijagnostici i koji sudjeluju u procesu nekakve "anihilacije" i stvaranju "antimaterije" (!?) One koji vjeruju u postojanje "antimaterije" i "anihilaciju" čestica nećemo podsjećati da je sam Pol Dirak svojevremeno savjetovao znanstvenicima da se okane traganja za česticama.

Nećemo ovdje spominjati i da je i naš jedan mozak, Milan R. Pavlović

odavno utvrdio da ne postoji nikakva antimaterija i anihilacija čestica.

Dovoljno smo već rekli da su pacijenti u suvremenoj medicini samo potrošači, odnosno razlog da se ovakav aparat kupi i komplicirana tehnika snimanja doktorima prikaže kao "veliko medicinsko dostignuće u dijagnostici". Suvremena konvencionalna medicina danas je, prije svega, kupovina medicinskih aparata i kemikalija. Trgovački sustav prevara koji sa tim mora ić inkorporiran je i u medicinsku edukaciju odnosno ispiranje doktorskih mozgova. Pohvalu ovoj ludosti zvanj Nacionalni PET centar zato je izveo globalistički Sorošev magazin "VREME" u broju 837. Preporučujem vam da pažljivo pročitate ovaj tekst i pokušate da shvatite šta oni rade i gdje idu milioni eura iz državnih fondova.

Nećemo ovdje zato spominjati ni to što su "educiranim" mozgovima predočene "pozitivne strane" PET skeniranja kao "daleko manje izlaganje pacijenta radijaciji". Pisali smo već da je doktor Džon Vilijam Gofman, stručnjak za nuklearnu fiziku u medicini odavno utvrdio da ne postoji manje i više opasna doza radijacija, već i najmanja može biti u određenim okolnostima smrtonosna.

Nećemo podsjećati da je ukupna ozračenost (koja inače deluje kumulativno) u Srbiji nakon 1999. ogromna jer je zemlja bombardirana ne osiromašenim uranijem, kako to pišu novine, nego radioaktivnim otpadom u kome se nalazi plutonij. I to je TEŠKA ISTINA koja se od javnosti skriva i razlog zašto u Srbiji 22 000 ljudi godišnje umre od raka, 32 000 oboli.

Onaj tko sve to zna, a investira još najmanje 6 miliona eura u zračenje u Nacionalnom PET centru ima za cilj samo jedno - genocid građana Srbije!

Jedina zdravstvena politika u Srbiji nakon bombardiranja 1999. morala je biti ZABRANA UPOTREBE svih vrsta X-zračenja u medicini. Ali nije! Zato ministar ne smije biti nitko drugi, osim četiri puta "izabranog" kadrovika, Tomice Milosavljevića.

I Nikola Tesla može samo da se okreće u grobu jer su ovi "genijalci" akceleratoru u Vinči dali njegovo ime.

Dakle, tko god ima mozga - shvatit će i o tome nećemo detaljno pisati.

Ali, ćemo primjetiti da je logično da je netko od istraživača, kome je cilj bio upravo eliminacija maligne izrasline, takvu ciljanu terapiju i smislio.

Zapravo, smišljeno je mnogo takvih terapija. Skoro sve "alternativne" formule imaju za cilj da malignu stanicu, koja je kisela, učine alkalnom kako bi je onda imunološki sustav likvidirao.

Teorijski ništa nije bolje u liječenju raka nego napraviti stanicu raka alkalnom. Ima nekoliko načina da se to postigne. I suvremena medicina to odavno zna. Samo tvrdokorni zagovornici klasične kemoterapije i zračenja to ne znaju i ne žele znati. Jednostavno zato što im to ne donosi novac.

KEMOTERAPIJA SA DMSO

Umjesto glikoze ovdje se kao mamac koristi Dimethylsulfoxide (DMSO). DMSO se može kemijski vezati za izvjesne vrste otrova koji se koriste u kemoterapiji i onda DMSO (koji uvijek precizno cilja samo kancerozne stanice) odvuče otrov ravno u kanceroznu stanicu. I ubije je. Samo nju. Konvencionalna kemoterapija cilja na "brzorastuće stanice, a to nisu samo stanice raka već sve brzorastuće stanice u organizmu (kao npr. stanice u korijenu kose ili na stijenci usta i crijeva...). Klasična kemoterapija očito ne cilja samo kancerozne stanice. Ali...

Kemoterapija sa DMSO bi ugrozila biznis, smanjila prodaju kemikalija plus dopunskih lijekova koji ublažavaju posljedice kemoterapije. Period hospitalizacije bi bio kraći, dnevnice za liječnike manje, profit bolnice manji... Sve to bi na globalnom tržištu smanjilo dobit za nekoliko stotina miliona dolara. Zato ovaj način liječenja mora biti alternativan. Ortodoksna medicina i dalje će morati investirati u "traženje" efikasnijih metoda u kemoterapiji.

TERAPIJA INZULINOM

Još 1940. otkriveno je i da rak može biti liječen i inzulinom. Inzulin pomaže izvjesnim kemikalijama koje se koriste u kemoterapiji da uđu u kanceroznu stanicu. To je dovelo do otkrića Insulin Potentiation Therapy (IPT). U ranim danima primjene ove terapije pacijent se morao dovesti u inzulinsku komu kako bi IPT bila efektivna. Ovo više nije slučaj, ali se IPT od strane ortodoksne medicine i dalje ignorira.

TERAPIJA CEZIJEM

Tretman maligniteta pomoću cezija je rezultat rada doktora A. Kejta Bruvera, mada on to praktično nikad nije primjenio na pacijentima. Nekada je oboljelima od raka davano šest grama cezija u prahu dnevno. I to je pokazalo rezultate. Ali molekula cezija u prahu je prevelika da bi ga stanica raka mogla progutati. A ako cezij ne dođe u unutrašnjost stanice, on ne može djelovati na nju.

Danas se za ovu terapiju koristi tečni ionski cezij klorid. Kada uđe u stanicu raka, cezij čini da ona postane alkalna (krv koja transportira cezij ne postaje alkalna već samo unutrašnjost kancerozne stanice). Cezij ulazi u kancerozne stanice kada to drugi sastojci ne mogu.

Tako se raku ograničava uzimanje glikoze i on se izgladnjuje. Kancerozne stanice postaju slabe i bolesne. Zaustavlja se fermentacija čime se sprečeva da stanica koristi glikozu. Neutralizira se mliječna kiselina koja je glavni uzrok staničnog nekontroliranog umnožavanja. I to je sva terapija.

Poznati terapeut u liječenju raka cezijem je bio njemački liječnik dr. Hans Nijper (1928-1998). Mnogi slavni Amerikanci su išli kod njega na tretman uključujući jednog američkog predsjednika. "Tečni ionski cezij klorid kanceroznu stanicu čini alkalnom i do 8.0 i više. Tako bolesnu iminološki sustav je konačno likvidira. Krvni serum ostaje i dalje na normalni ili približno 7.4. Ne samo da se ovim tumor nakon nekoliko tjedana smanjuje, već se prekida proces daljnjeg pretvaranja zdravih stanica u kancerozne. Bol od tumora se zaustavlja 12 do 24 sata od prve terapije".

TERAPIJA SA POLY-MVA OTOPINOM

Jedna od najinteligentnijih terapija za ubijanje raka je terapija koja uspijeva rakoznoj stanici dati informaciju da se sama ubije. To je terapija sa Poly MVA. Normalna ljudska stanica je aerobna (troši kisik) i održava normalan električni protok u stanici (ATP 36), vibrira i prima poruke. Tako dobija i poruku za apoptozu.

Kancerozna stanica ima nizak nivo potrošnje kisika (anaerobna je) i veoma nizak protok električne energije (oko 1 ATP). Ova stanica ne prima poruke i nije u stanju izvršiti apoptozu. Naprotiv, nekontrolirano se umnožava. Poly MVA se preko krvi ili digestivnim putem ubacuje u organizam i njega konzumiraju sve stanice i normalne i kancerozne. Poly MVA je jedinstvena formula

hranjivog sastojka koji sadrži mješavinu Paladijuma i alfa lipidnih kiseline (LAPd), vitamin B1, B2 i B12, Formilmetionina, Acetil cistina i tragove Molibdena, Rodijuma i Rutenijuma.

Poly MVA formulu je izmislio doktor Meril Garnet, biokemičar i istraživač raka. On se bavio biologijom, kemijom i električnim inženjeringom. Ovako objedinjeno znanje mu je pomoglo da inženjerski riješi problem kako uništiti anaerobne stanice raka.

Kada se ova otopina ubaci u stanicu ona mijenja električni potencijal povećanjem naelektrisanja DNA u stanici. Praktično se u DNA ubacuje jedan elektron i otvaraju se strujni putevi ka mitohondriji (staničkoj bateriji). Poly MVA lako prolazi kroz membranu normalne stanice i rakozne stanice.

Kada Poly MVA uđe u normalnu (na slici levo)) stanicu isporučuje električnu struju mitohondriji koja je dalje redistribuirana kroz stanicu preko postojećih električnih puteva. Kako se struja redistribuirana, na zdravoj stanici ne nastaju nikakva oštećenja. Kada Poly MVA uđe u kanceroznu stanicu (u sredini), također isporučuje struju mitohondriju. Ali kanceroznoj stanici nedostaju električne putanje koje su neophodne da bi dalje redistribuirala struju kao zdrava stanica. Tako se navala električne struje, koja se ne može dalje redistribuirati, zadržava u

mitohondriju i oštećuje ga. To potiče oslobađanje "citohroma c" i to je prvi korak u programiranom

procesu odumiranja stanice (apoptozi). Naime, tada se aktiviraju enzimi "caspase-3" koji pritišću zidove stanične membrane iznutra i ona puca (desno). Tako je kancerозна stanica uništena.

Da napomenemo da se ova terapija nikada ne kombinira s drugim terapijama. Solucija Poly MVA prolazi i kroz moždano krvnu barijeru u slučaju tumora mozga i kroz koštanu srž kad je u pitanju akutna limfocitna leukemija. Zato se mora voditi računa o maksimalnim dozama određenih hranjivih sastojaka u toku terapije. Tada se ne smiju davati alfa lipoidne kiseline, ni multivitamini kao dodaci. Ono što se konzumira sa hranom, kažu, nije problem. I dnevni unos vitamina C se ograničava na 250 mg na dan. I tu se traži ograničenje multivitamina. C vitamin iz hrane, takođe, nije problem.

Tretman sa Poly MVA košta oko 3.600 dolara plus dnevnice liječnika jer ovu terapiju mora raditi liječnik koji ima s njom iskustvo. Danas se vrši u "Wolfe Clinic".

HIDRAZIN SULFAT

Preparat koji se i kod nas proćuo kao efikasan u tretmanu raka je Hidrazin sulfat (Hydrazine sulphate). Preko nekih uvoznika lekova on stiže u Srbiji uglavnom iz Rusije. Uz preparat stiže i receptura za njegovo korišćenje. Ali, hidrazin sulfat se tako ne sme uzimati, jer može imati fatalne posledice.

Naime sve terapije za lijećenje raka proizvode u organizmu elektro-hemijske reakcije na staničskom nivou i one se moraju biti pod kontrolom stručnjaka koji ima iskustvo u primeni određenog hemijskog jedinjenja. Čitav organizam je veoma složena elektro-bio-hemijska laboratorija. I najmanja nepoželjna hemijska reakcija može pod određenim uslovima biti fatalna. Posebno, ako nismo svesni da smo je proizveli i organizam nam godinama o tome ne daje vidljive simptome. A to je upravo slučaj sa rakom.

Istina je da hidrazin sulfat zaustavlja jedan biokemijski proces koji pomaže ishrani kanceroznih stanica, ali ovaj preparat ne lijeći od raka, jer ne uništava maligne stanice, kao ni uzrok njihovog nastanka. On se koristi samo kao vrlo efikasno pomoćno sredstvo koje usporava umnožavanje stanica raka, tako što ih ometa u ishrani i iscrpljuje.

Kako djeluje hidrazin sulfat ?

Anaerobna stanica raka, zbog nemogućnosti da oksidira, hrani se fermentacijom glikoze. A energija koju tako uspijeva proizvesti je suviše mala i nedovoljna za ishranu. Kancerозна stanica iz glikoze izvlači samo oko pet posto potrebne energije, pa ostatak koji je unijet sa hranom ostaje neiskorišten. Zbog toga stanica ostaje gladna (traži još energije) i grozničavo se nastoji doćepati još molekula sa glikozom iz kojih će opet izvlačiti oko pet posto potrebne energije. Ukoliko se u organizam ne unosi šećer u velikim količinama stanice raka ga moraju otimati od zdravih stanica. Tako se i normalne stanice s vremenom izgledaju i ostaju bez dovoljno energije.

Fermentacija kanceroznu stanicu čini jako kiselom (i zato njima ne odgovara da budu alkalne). Tokom fermentacije proizvodi se mliječna kiselina koja onda odlazi u jetru, tamo se razlaže i pretvara u glikozu. Ovu glikozu ponovo grabi gladna kancerozna stanica i stvara se začarani krug u kojem kancerozna stanica opstaje i hrani se rasipajući energiju. Posljedica ovoga je da čitav organizam s vremenom slabi zbog povećane potrošnje energije koja se neracionalno troši za stvaranje energije u kanceroznoj stanici.

Ovaj poremećaj se u medicini naziva kaheksija i karakterizira ga mršavost i potpuna izglednost organizma. Ona se razlikuje od mršavosti koja nastaje namjernim gladovanjem jer kod kaheksije postoji i ogroman utrošak energije, zbog abnormalnog rada stanica, pa se više energije utroši na njeno stvaranje. Kaheksija je kronična bolest koja stvara patološku anoreksiju. Oboljelom je i pored toga što on prestaje s unosom hrane, jer nema apetita, ishrana organizma neophodna, pa on počinje jesti sam sebe, odnosno troši sve zalihe energije koje su mu na raspolaganju.

Tako prekinuti potpuno unos šećera kod oboljelih od raka može da izazove kaheksiju. Ovaj začarani krug može prekinuti hidrazin sulfat tako da u jetri sprečava konverziju mliječne kiseline u glikozu. Enzim u jetri koji konvertira mliječnu kiselinu u glikozu je phosphoenolpyruvate carboxykinase (PEPCK) i hidrazin sulfat ga blokira.

Hidrazin sulfat je 1974. na jednoj konvenciji Nacionalne zdravstvene federacije (u SAD) predstavio doktor Džozef Gold sa Sirakuza Instituta za istraživanje raka u New Yorku. On je ovaj lijek i napravio upravo za liječenje kaheksije još 1960., ali se on pokazao vrlo efikasnim i u tretmanu raka.

Rezultati njegove primjene su bili jako dobri pa je američka Federalna agencija za hranu i lijekove (FDA), koja odobrava upotrebu svih lijekova, ali prije svega štiti interese krupnog kapitala i korporativnog biznisa, odlučila ugroziti popularnost ovog lijeka. Hidrazin sulfat je izgubio status lijeka koji je u fazi istraživanja i prestalo je svako financiranje njegovih ispitivanja. Po riječima samog doktora Golda, prestižna klinika Sloan-Ketering je namjerno u testiranju napravila previd (navodno su u pitanju bile greškom izostavljene neke informacije o sporednim efektima) pa su zaključili da je lijek opasan i nedjelotvoran.

Spomenuti sporedni efekti nastaju kada se hidrazin sulfat kombinira s nekim supstancama (prvenstveno lijekovima za smirenje) za koje doktor Gold tvrdi da su bile predočene uz ovaj preparat. Zanimljivo je da je čak 95 posto pacijenata na kojima je vršeno ispitivanje u Sloan-Ketering bolnici bilo pod lijekovima za smirenje. I, naravno, svi su umrli.

Iako se hidrazin sulfat smatra netoksičnim lijekom, uzimanje u velikim dozama stvara i propratne efekte. Oni su pozitivni, ali i negativni. "Pozitivni sporedni efekti su vrtoglavica, umor, blaga ukočenost, mučnina i moguć osjećaj svrbeži na koži. Sve ovo pokazuje da preparat djeluje, stvara se i blag osjećaj euforije nekoliko tjedana nakon upotrebe".

Može se javiti i polineuritis (upala živaca) u slučaju dugotrajnog uzimanja. Dr. Gold za to preporučuje vitamin B6 koji može ublažiti ove pojave.

Međutim, uzimanje hidrazin sulfata sa lijekovima za smirenje kao i nekim supstancama koje se nalaze u hrani ili u dopunskoj prehrani može biti veoma opasno. Zato se i ovaj preparat koristi samo uz precizan protokol koji isključuje mnoge supstance. "Hidrazin sulfat je inhibitor oksidacije monoamina tj. on sprečava enzime koji razlažu monoamine (serotonin, norepinefrin i dopamin). Ove hemikalije koristi mozak i one deluju na raspoloženje".

"Hidrazin sulfat koči metabolizam aminokisline tiramin koja se nalazi u nekim namirnicama i njeno nerazlaganje može podići krvni pritisak i pojačati lupanje srca. Zato se za vrijeme terapije mora izbeći uzimanje hrane koja sadrži tiramin. To je uglavnom fermentirana i ukiseljena hrana: većina sireva (izuzev mladog kravljeg sira, topljenog sira ili svježje Mozzarella) mesni narezak, hot dog, jogurt, vina, piva, vermuti, šeri, sušene kobasice, salame sa feferonima, usoljena govedina i džigerica, ukiseljena, sušena i usoljena riba, pasulj i mahunarke, sočivo, grašak, soja, hrana i pića sa kvascima, pavlaka i kultivirani mliječni proizvodi, čokolada, kava i sva druga pića koja sadrže kofein (čajevi, kole), kikiriki, bademi, pileća i druga džigerica..." Od voća tu su banane, avokado, sušene smokve, crvene šljive, maline, bundevino seme i još neke namirnice.

Da bi se izbjegao tiramin treba smanjiti unos visokoproteinske hrane i ne uzimati u vrijeme terapije lijekove za prehladu koji se prodaju bez recepta. Hidrazin sulfat se ne uzima u kombinaciji ni s jednim drugim lijekom ili dopunom u liječenju. Zbog ovih ograničenja zagovornici konvencionalne medicine su ga proglasili "veoma opasnim".

CANCEL - USPJEŠENA FORMULA KOJA JE MORALA BITI ZAUSTAVLJENA

Između 1930. i 1950 Džejms V. Šeridan je napravio formulu nazvanu "Entelev" kao lijek za rak. Ova formula, pokazala se veoma uspešnom, pa je mogla ozbiljno ugroziti veliki farmakobiznis s kemoterapijom. Tako je FDA na sve moguće načine pokušavala onemogućiti Šeridana da ovu formulu patentira kao lijek za rak.

Njegovih 47 godina rada i nastojanja da ovaj lijek stvori i primjeni u liječenju raka praktično je uništeno. I on tu nije bio ni prvi ni posljednji koji je osjetio na svojoj koži za koga i kako radi američka Federalna agencija za hranu i lijekove (FDA). Nemoćan da se ovome suprotstavi, on je formulu lijeka dao drugim saradnicima i to besplatno i oni su nastavili s pokušajima da ga nametnu kao lijek za rak, mijenjajući mu ime i namjenu, ne bi li ga nekako registrirali i omogućili primjenu u liječenju raka.

Tako je formula "Entelev" završila u dva različita proizvoda s dva različita imena kod dvije kompanije "Protocell" i "Cantron". Danas se ova formula naziva jednim imenom "Cancel" i prodaje se kao hranjivi vitaminsko mineralni dodatak. U stvari to je ista formula koju je izmislio Šeridan.

FDA i dalje pokušava alternativne lijekove za rak suzbiti nametanjem svih mogućih administrativnih zamki, pa i zabranom proizvođačima da svoje proizvode reklamiraju kao lijek za rak. Zato se većina ovih alternativnih formula prodaje kao dodatak ishrani, a popularni medicinski magazini pod financijskom kapom farmakobiznisa donose sve više tekstova o tome

da prekomjerno uzimanje vitamina kao dodataka u prehrani može biti opasno. Cilj je zapravo suzbiti prodaju ovakvih formula koje, između ostalog, mogu liječiti i rak.

O tome kako Cancell djeluje na rak može se pročitati samo na sajtovima na Internetu koji nemaju nikakve veze sa proizvođačem lijeka i bave se pitanjima prehrane, kao na primjer www.cancertutor.com, koji daje veliki broj podataka o alternativnom liječenju raka.

Cancell tako sadrži hranjivu formulu s vitaminima, mineralima i adekvatno pomiješanim organskim sjedinjenjima (čitava formula je tajna). Od minerala tu su tragovi minerala, B vitamini, inositol, bakar, natrij, kalij, prilagođena mješavina katehola (iz pirokatehola) i sljedeći sastojci: hidrosikvinoni, tetrahidrosikvinoni, rodizonska kiselina, krokonična kislina, trikvinol, leukonična kiselina...

Sastojci u Cancell-u omogućavaju svojim bioelektričnim svojstvima (ne biokemijskim) djelovanje na kanceroznu stanicu antiksidantnim djelovanjem. Sastojci u Cancell-u proizvode veoma osjetljive kemijske i električne reakcije, pa i najmanje odstupanje od protokola može ga učiniti beskorisnim.

Kako deluje Cancell?

Šeridanova formula ima komponente koje kombinirano djeluju sinergijski i tako smanjuju energetski napon (ATP) u svim stanicama organizma. U slučaju maligne stanice koja već ima izuzetno nizak napon, Šeridanove supstance ga još više smanjuju što stanicu dovodi do potpune malaksalosti i konačno njenog cijepanja. Dijelovi ovako mrtve stanice su nazvani "lysing" (lizing). Na zdrave stanice ovo smanjenje napona ne djeluje fatalno.

Tretman Cancell-om se preporučuje u liječenju tumora mozga, jer on prolazi kroz krvno-moždanu barijeru. Protokolom uz ovaj lijek se točno određuje i šta se ne smije jesti u vrijeme terapije, kako se ne bi stvorilo neželjeno kemijsko sjedinjavanje koje bi moglo biti fatalno. Također, uz ovu terapiju se ne preporučuje ni jedna druga terapija.

Zbog rasipanja ostataka mrtvih kanceroznih stanica "lizinga" ova terapija nije pogodna za oboljele od raka pluća, jer oni mogu izazvati zakrećenje. Rak pluća se tretira drugim terapijama, od kojih je najpreporučljivija Budvig dijeta. Prisustvo žive u tijelu ometa djelovanje Cancell-a. Mnogi oboljeli od raka imaju visok nivo žive u organizmu. Ovo može biti uzrokovano zubnim amalgamom, polucijom, jedenjem previše ribe i drugim razlozima. U tom slučaju pacijenti s tretmanom Cancell-om trebaju uzimati pet grama hlorele (vrsta algi) dnevno kako bi se molekule žive pomoću molekula iz algi "uklještili".

TERAPIJA IONIZIRANOM VODOM

Ionizirana voda se za sada najviše koristi u Aziji. Ionizirana voda praktično postaje naelektrizirana, što joj omogućava da provodi električnu struju. Na taj način ona sudjeluje u biokemijskim reakcijama u stanici. Pomoću elektriciteta u stanicu se mogu uvesti razne molekule iz tekućine u stanicu, i na isti način se izbaciti iz nje.

Pristalice terapije vodom tako razlikuju "živu vodu", izvorsku koja provodi električnu energiju i "mrtvu" koju pijemo iz flaša i vodovoda. Šta se događa u organizmu koji se konstantno napaja "mrtvom" vodom? Da li se on uopšte energetski napaja? Da li je sam život nastao u slanoj električnoj vodi koju je dotakla jaka kozmička munja? Ili u mrtvoj kakvu danas koristimo? O tome kako muzika (posebno rock 'n' roll) "oživljava" ovu vodu u našem tijelu vidjet ćemo u posebnom tekstu. Ali, alopatska medicina se ne bavi porijeklom života, zar ne? Važno je umiriti trenutne simptome. Makar prividno. I to naplatiti.

Ionizirana voda je veoma alkalna i ima visok potencijal u redukciji oksidacije, što znači da djeluje negativno. Molekuli vode u tijelu ne plivaju slobodno, već su koncentrirani u grupe (klasteri). Ovi klasteri kod obične vode sastoje se u prosjeku od oko 12 molekula. Budući da je ova veza prevelika, voda ne dopire do svih dijelova u organizmu. Pravljenjem ovih veza s duplo manje molekula, omogućava im se da oni prodru i tamo gdje obična voda ne bi uspjela. Ionizirana voda ima u prosjeku duplo manju grupu molekula, pa se njeno pravljenje naziva "vlaženjem vode". Ionizirana voda djeluje na rak na tri načina: kao antioksidant neutralizira slobodne radikale (reaktivne vrste kiseonika) i tako ih čini slobodnim molekulima kiseonika koji su onda na raspolaganju stanicama raka. Kancerozne stanice ne podnose kiseonik i kad se njegova molekula (sa hidroksil ionima) nađe u njima on im isporučuje elektron više i čini ih alkalnim.

Za razliku od hidrogen peroksida koji dodaje tijelu molekulu kisonika više (koji ne postoje u organizmu) ionizirana voda oslobađa molekule koje su već u tijelu. Pijenje vode koja ima visok alkalni pH, zbog njenog svojstva da "raskiseli" sredinu može biti pomoć u prevenciji raka. U Aziji se alkalna voda redovno daje pacijentima i smatra se regularnim dijelom mnogih terapija u liječenju raka. Ionizirana voda sa manjim grupama molekula pomoću električne energije tako uklanja mnoštvo toksičnih otpadnih produkata iz tijela odnosno stanica.

Mnoge su prednosti pijenja ionizirana vode i mnogo toga nema veze s rakom. Ovo je čak postala i moda. Ionizirana voda sprečava širenje raka i ubija kancerozne stanice direktno ili indirektno. Drugi antioksidanti koji se kombiniraju s ionizirana vodom su vitamini C i E, minerali cink i selenij i prirodne supstance likopen (lycopene) kuenzim Q10, N- Acetil Cistim, i minerali, mangan, bakar i cink (bakar cink u odnosu 1: 15).

NATURA SANAT, NON MEDICUS!

SPREČAVANJE METASTAZE

Ukoliko se rak lokalizira imunološki sustav organizma se može izboriti s njim. Ali, kada se kancerozni proces raširi onda je ta borba izuzetno teška. "Kancerozne stanice proizvode i luče milione molekula enzima koji kao makaze sijeku kolagensku matricu, vezivno tkivo koje okružuje stanicu. Kancerozne stanice iz jetre koriste ove enzime za pravljenje male rupe u zidovima krvnih žila i tako ulaze u krvotok. Tako se kancerozne stanice transportiraju do drugih organa, kao na primjer do pluća i tu se nastene, razmnožavaju se bez kontrole i stvaraju novi tumor", opisuju ovaj proces dr. Aleksandra Nijdvicki iz "Rath Foundation".

"Funkcija vezivnog tkiva ne samo da vrši mehaničku potporu za druga tkiva već predstavlja jednu avenuju za komunikaciju i transport između različitih tkiva. Glavni tipovi stanica uključeni u imunološku odbranu su nađeni u vezivnom tkivu". Stanična tekućina doktora Matijasa Rata je napravljena da zaustavi širenje raka (metastazu) tako što zaustavlja razaranja kolagenske matrice (vezivnog tkiva) od enzima koje luče kancerozne stanice. Tekućina doktora Rata se sastoji od dvije amino kisline, L-Lysine i L-Proline, plus vitamin C jedna supstanca iz zelenog čaja, polyphenol catechin poznat kao epigallocatechin gallate (EGCG). Ova solucija se koristi kao dopuna u bilo kojem tretmanu za rak (alternativnom).

Doktor Rat je radio s Lajnusom Paulingom (dvostrukim nobelovcem) na programu prevencije srčanih oboljenja pomoću vitamina C. Tri ključna elementa u ovom preventivnom programu su isti oni koji se koriste i u soluciji za rak (osim EGCG). I doktor Matijas Rat se, naravno, našao na tapeti farmakobiznisa koji na svaki način nastoji njegovu formulu i njega samog diskreditirati. Protiv njega su provedeni i sudski sporovi. O staničnoj medicini i Fondaciji doktora Ratha na srpskom jeziku sve podatke možete naći [ovdje](#) .

Ipak, glavna borba sa ovom opakom bolešću nije stvar medicine, već politike.

